

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЦИФРОВІЗАЦІЇ МОНІТОРИНГУ ДОВКІЛЛЯ В УКРАЇНІ

Вихрист С.М.,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри державно-правових дисциплін

Університету економіки та права «КРОК»

м. Київ, вул. Табірна, 30-32, Україна, 03113

e-mail: SMVykhryst@krok.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3844-1165>

LEGAL REGULATION OF DIGITALIZATION OF ENVIRONMENTAL MONITORING IN UKRAINE

Vykhryst S.M.,

Ph.D. in Law, Associate Professor, Department of State and Law, Economic and Law «KROK» University

Kyiv, Tabirna St., 30-32, Ukraine, 03113

e-mail: SMVykhryst@krok.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3844-1165>

Анотація. Статтю присвячено дослідженню нормативно-правового регулювання цифровізації моніторингу довкілля в Україні на сучасному етапі. Прослідковується наскрізна актуалізація впровадження новітніх інформаційно-комунікаційних технологій у визначних документах державного планування з акцентом на розвиток електронного врядування, цифровізації та автоматизації, у тому числі у сфері охорони довкілля. Звертається увага на приклади не лише нормативного закріплення відповідних трансформацій, а й практичної реалізації досліджуваних норм. Зокрема, висвітлено основні компоненти Загальнодержавної автоматизованої системи «Відкрите довкілля», функції Єдиної екологічної платформи «ЕкоСистема» та механізми забезпечення її технологічної сумісності та інформаційної взаємодії з автоматизованими інформаційними системами у відповідних сферах.

Відзначено системний характер прийнятого у 2023 році Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо державної системи моніторингу довкілля, інформації про стан довкілля (екологічної інформації) та інформаційного забезпечення управління у сфері довкілля», яким закладено основу використання сучасних інформаційних технологій, зокрема автоматизованих інформаційних систем у сферах охорони, використання та відтворення складових довкілля, з метою інформаційного забезпечення прийняття управлінських рішень, забезпечення прозорості даних та обміну інформацією щодо стану довкілля та його складових, інших інформаційних потреб управління у сферах охорони, використання та відтворення складових довкілля, а також забезпечення технологічної сумісності та здійснення інформаційної взаємодії зазначених автоматизованих інформаційних систем з автоматизованими інформаційними системами державної системи моніторингу довкілля та її підсистем та Єдиною екологічною платформою «ЕкоСистема».

У статті робиться висновок про те, що нормативно-правове регулювання моніторингу довкілля в Україні, яке останнім часом значною мірою скероване на розвиток положень щодо його цифровізації та автоматизації, є віддзеркаленням загальнодержавного процесу розвитку широкого та активного застосування інформаційно-комунікаційних технологій та інструментів електронного врядування в різних сферах суспільного життя.

Зазначені зусилля покликані підвищити якість інформаційного забезпечення управління у сфері охорони довкілля, екологічного інформування та доступу до інформації про стан довкілля (екологічної інформації), сприяти більш ефективній реалізації екологічних прав громадян, забезпечити взаємодію з екологічними інформаційними системами Європейського Союзу та іншими європейськими, а також транскордонними інформаційними екологічними ресурсами в рамках європейської та євроатлантичної інтеграції України та покращення стану довкілля в цілому.

Ключові слова: моніторинг довкілля, цифровізація, автоматизація, автоматизовані інформаційні системи, нормативно-правове регулювання, інформаційне забезпечення управління у сфері охорони довкілля, Єдина екологічна платформа «ЕкоСистема»

Формул: 0, **рис.:** 0, **табл.:** 0, **бібл.:** 52.

Abstract. The article studies modern legal regulation of digitalization of environmental monitoring in Ukraine. It traces crosscutting actualization of the introduction of emerging information and communication technologies in the notable public planning documents with an emphasis on the development of electronic governance, digitalization

and automation, including in the field of environmental protection. It draws attention to examples of both normative consolidation of the relevant transformations, as well as to practical implementation of the provisions in point. In particular, it highlights the main components of the State-wide automated system «Open Environment», the functions of the Single ecological platform «EcoSystem» and the mechanisms for ensuring its technological compatibility and information interaction with automated information systems in relevant sectors.

The piece notes the systemic nature of the 2023 Law of Ukraine «On Amending Certain Legislative Acts of Ukraine Regarding the State Environmental Monitoring System, Information on the State of the Environment (Environmental Information) and Information Support for Environmental Governance», which lays the basis for the use of modern information technologies, in particular automated information systems in the field of protection, use and reproduction of elements of the environment, aiming at providing information support for governance decision-making, ensuring data transparency and exchange of information on the state of the environment and its elements, other governance information needs in the field of protection, use and reproduction of elements of the environment, as well as ensuring technological compatibility and implementation of information interaction of the above automated information systems with automated information systems of the state environmental monitoring system and its subsystems and the Single ecological platform «EcoSystem».

The article concludes that the normative and legal regulation of environmental monitoring in Ukraine, which has recently been largely focused on the development of provisions on its digitization and automation, is a reflection of the national process of development of the wide and active use of information and communication technologies and electronic governance tools in various spheres of social life.

The above efforts are designed to improve the quality of governance information support in the field of environmental protection, environmental information and access to information on the state of the environment (environmental information), to promote more effective implementation of citizens' environmental rights, ensure interaction with the environmental information systems of the European Union and other European, as well as transboundary information environmental resources under the European and Euro-Atlantic integration of Ukraine and improvement of the environment as a whole.

Keywords: environmental monitoring, digitization, automation, automated information systems, normative legal regulation, governance information support in the field of environmental protection, the Single ecological platform «EcoSystem»

Formulas: 0, fig.: 0, tabl.: 0, bibl.: 52.

Постановка проблеми. Розвиток інформаційного суспільства в Україні та впровадження новітніх інформаційно-комунікаційних технологій в усі сфери суспільного життя і в діяльність органів публічної влади визначається одним з пріоритетних напрямів державної політики [1]. Використання інформаційно-комунікаційних технологій для вдосконалення державного управління, становлення електронних форм взаємодії між органами публічної влади і фізичними та юридичними особами, а також створення загальнодержавних інформаційних систем, насамперед у сферах охорони здоров'я, освіти, науки, культури, охорони довкілля належать до основних стратегічних цілей розвитку інформаційного суспільства в Україні [1]. Стратегія сталого розвитку визначає розвиток електронного урядування одним з першочергових пріоритетів реформування системи державного управління [2]. Згідно з Концепцією розвитку електронного урядування в Україні електронне урядування – це форма організації державного управління, яка сприяє підвищенню ефективності, відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та органів місцевого са-

моврядування з використанням інформаційно-телекомунікаційних технологій для формування нового типу держави, орієнтованої на задоволення потреб громадян [3]. Згідно з Концепцією розвитку цифрової економіки та суспільства України цифровізація – це насичення фізичного світу електронно-цифровими пристроями, засобами, системами та налагодження електронно-комунікаційного обміну між ними, що фактично уможливує інтегральну взаємодію віртуального та фізичного, тобто створює кіберфізичний простір. Основна мета цифровізації полягає у досягненні цифрової трансформації існуючих та створенні нових галузей економіки, а також трансформації сфер життєдіяльності у нові більш ефективні та сучасні [4]. Цифрові технології мають значний потенціал для покращення екологічної ситуації в Україні. Серед першочергових ініціатив Концепція виділяє створення аналітичної системи, інтегрованої в європейські екологічні інформаційні системи [4]. Національна економічна стратегія на період до 2030 року відносить оцифрування даних та підвищення інтероперабельності реєстрів до шляхів досягнення стратегічної цілі 1, а

гармонізацію цифрового законодавства – до шляхів досягнення стратегічної цілі 4 [5]. Національний план дій з охорони навколишнього природного середовища на період до 2025 року з-поміж заходів з «Упровадження технологій електронного урядування в екологічній сфері» виокремлює створення, впровадження, забезпечення функціонування та адміністрування Єдиної екологічної платформи, впровадження взаємодії між інформаційними ресурсами Єдиної екологічної платформи та Системою електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів «Трембіта», Єдиним державним порталом адміністративних послуг та додатком «Дія» та автоматизацію реєстрів інформації про стан довкілля (зокрема, дані моніторингу довкілля), інтеграцію окремих інформаційних ресурсів Єдиної екологічної платформи до європейських інформаційних систем, інших європейських/транскордонних інформаційних екологічних ресурсів та надання доступу до інформаційних ресурсів Єдиної екологічної платформи органам публічної влади для провадження управлінської діяльності та здійснення належного екологічного урядування [6]. Таким чином, дослідження нормативно-правового регулювання ширшого та активнішого застосування інформаційно-комунікаційних технологій та інструментів електронного урядування в екологічній сфері, у тому числі цифровізації та автоматизації моніторингу довкілля в Україні на сучасному етапі є вкрай актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню моніторингу довкілля, його окремих аспектів та видів приділяли увагу такі відомі вчені, як О.М. Адаменко, В.М. Боголюбов, І.М. Волошин, Н.М. Вознюк, І.П. Герасимов, А.І. Горова, І.І. Дуднікова, Ю.А. Израель, М.О. Клименко, Р.Манн, В.В. Медведєв, В.Б. Мокін, Л.М. Полетаєва, Ю.І. Посудін, А.М. Прищепа, С.П. Пушкін, Г.С. Ратушняк, Т.А. Сафранов та інші. Питанням цифровізації, діджиталізації, діджиталізації, цифрової трансформації, їх співвідношенню присвячено роботи С. Бреннена, Т. Гілеспі, О.Ю. Гусєвої, О. Кібенко, Д. Коєна, Д. Крейсса, Н.О. Левицької, С.В. Легомінової, Л.В. Машковської, Т. Оноре, Н.О. Петренко, О.С. Твердохліба, М.А. Теплюк,

Е. Шмідта та багатьох інших.

Не вирішені раніше проблеми загальної частини. Дослідження нормативно-правового регулювання цифровізації моніторингу довкілля в Україні на сучасному етапі не проводилося.

Формування цілей статті. Метою статті є дослідження нормативно-правового регулювання цифровізації моніторингу довкілля в Україні на сучасному етапі.

Виклад основного матеріалу дослідження. Першою редакцією Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» (пункт «в» частини першої статті 20) ще у 1991 році до компетенції Міністерства охорони навколишнього природного середовища УРСР і його органів на місцях віднесено організацію моніторингу навколишнього природного середовища, створення і забезпечення роботи республіканської екологічної інформаційної системи [7]. Зміни, внесені до цього пункту Законом України № 2973-IX від 20.03.2023 р. (Закон про державну систему моніторингу довкілля – Закон про ДСМД), викладають цю компетенцію Міндовкілля як «забезпечення функціонування державної системи моніторингу довкілля, утворення і забезпечення функціонування загальнодержавної екологічної автоматизованої інформаційно-аналітичної системи забезпечення прийняття управлінських рішень та доступу до екологічної інформації та її мережі» [8].

В минулі десятиліття докладалися зусилля різного ступеня успішності щодо реалізації зазначеної компетенції. Згадати хоча б Загальнодержавну автоматизовану систему «Відкрите довкілля» [9], створення якої передбачалося Концепцією, схваленою розпорядженням Уряду у 2018 році [10]. Протягом 2018-2020 рр. передбачалося створення таких компонентів системи «Відкрите довкілля» як:

- система управлінської діяльності та документообігу з модулем інтеграції до системи електронної взаємодії органів виконавчої влади і модулем для передачі документів на архівне зберігання;

- гео-портал екологічних даних з підсистемою моніторингу довкілля, реєстром викидів та перенесення забруднювачів (РВПЗ), геоінформаційним реєстром тери-

торій та об'єктів природно-заповідного фонду (ПЗФ);

- портал адміністративних послуг і державних екологічних реєстрів з модулем інтеграції до Єдиного державного порталу адміністративних послуг;

- аналітична підсистема економічного і фінансового моделювання природоохоронної діяльності, прогнозування та підтримки прийняття управлінських рішень, звітності, планування, фінансування, здійснення стратегічної екологічної оцінки (СЕО), розрахунків природоохоронного ефекту, можливої еколого-соціально-економічної вигоди, оцінки завданих чи потенційних екологічних та соціально-економічних збитків;

- модуль інтеграції до системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів для забезпечення інтероперабельності (взаємосумісності) з державними, європейськими, транскордонними реєстрами, кадастрами, інформаційними ресурсами, системами, зокрема з питань моніторингу довкілля та РВПЗ, а також до європейських екологічних інформаційних систем [10].

Ініціативу з низки причин не було доведено до впровадження, проте технологічне ядро платформи, яке також стало основою для створення порталу державних послуг «Дія» [11], розвинулося у сучасну Єдину екологічну платформу «ЕкоСистема» [12]. Єдина екологічна платформа «ЕкоСистема» – це загальнодержавна екологічна автоматизована інформаційно-аналітична система забезпечення прийняття управлінських рішень та доступу до екологічної інформації та її мережа, що передбачає створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорону, захист інформації, а також електронну взаємодію між фізичними та юридичними особами, фізичними особами-підприємцями, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та їх посадовими особами з метою надання адміністративних та інших публічних (електронних публічних) послуг у галузі охорони навколишнього природного середовища [13]. Запущена Міндовкіллям у тестовому режимі у травні 2021 року [14], «ЕкоСистема» наразі є повноцінно функціонуючою платформою, яка постійно розвивається та

вдосконалюється.

Наведе визначення «ЕкоСистеми» повною мірою відповідає частині четвертій статті 25-2, якою Законом про ДСМД доповнено розділ V Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», і яке набере чинності одночасно із Законом про ДСМД.

Отже «ЕкоСистема» – це не лише загальнодержавна екологічна автоматизована інформаційно-аналітична система забезпечення доступу до екологічної інформації, а й, насамперед, система забезпечення прийняття управлінських рішень. Згідно з частиною першою статті 25-2 Закону «з метою інформаційного забезпечення прийняття управлінських рішень в галузі охорони навколишнього природного середовища формується інформаційні потреби управління у зазначеній сфері», які, в свою чергу, згідно з частиною другою цієї статті є основою для формування та функціонування ДСМД та її підсистем [7].

Згідно з частиною третьою статті 22-1 Закону дані та інформація, отримані в порядку функціонування ДСМД та її підсистем, вносяться до «ЕкоСистеми» [7]. Згідно з частиною четвертою статті 22-3 Закону «дані та інформація, отримані в результаті спостережень за станом довкілля або його складових, можуть використовуватися для забезпечення інформаційних потреб управління в галузі охорони навколишнього природного середовища» [7]. Більше того, якщо дані та інформація, отримані в результаті спостережень за станом довкілля або його складових, використовуються для забезпечення інформаційних потреб управління в галузі охорони навколишнього природного середовища, а також в інших випадках, передбачених законодавством, органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, які здійснюють спостереження за станом довкілля або його складових, безоплатно передають такі дані та інформацію до Міндовкілля [7]. У зв'язку з наведеним варто наголосити на нетотожності спостереження за станом довкілля і системою спостережень як елементом ДСМД.

Закон про ДСМД закладає нормативно-правову основу для забезпечення технологічної сумісності та здійснення ін-

формаційної взаємодії з автоматизованими інформаційними системами (АІС) у відповідних сферах. Так, відповідно до частини четвертої статті 22-2, якою доповнено Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища», у режимах підвищеної готовності або реагування на надзвичайні екологічні ситуації, а також у частині даних та інформації ДСМД та її підсистем, що використовуються для запобігання виникненню надзвичайних ситуацій, завчасного реагування на загрозу виникнення надзвичайної ситуації, моніторингу надзвичайних ситуацій або інформування у сфері цивільного захисту, у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку забезпечується технологічна сумісність та здійснюється інформаційна взаємодія «ЕкоСистеми» із системою моніторингу і прогнозування надзвичайних ситуацій в Україні [8].

Аналогічні положення щодо забезпечення технологічної сумісності та здійснення інформаційної взаємодії АІС з «ЕкоСистемою» у межах інформації, що отримується у сфері використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів, у сфері лісового господарства, у сфері охорони біологічного та ландшафтного різноманіття, у сфері охорони, використання та відтворення рослинного світу, у сфері охорони та раціонального користування надрами, у сфері охорони атмосферного повітря, у сфері охорони, використання і відтворення тваринного світу, у сфері охорони земель, у сфері використання та охорони екомережі, в галузі генетично-інженерної діяльності та поводження з генетично модифікованими організмами, у межах інформації, що надходить до Єдиного реєстру з моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів, а також у межах даних та інформації, що отримуються у сфері управління відходами, доповнено, відповідно, Водний кодекс України [15], Лісовий кодекс України [16], Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» [7], Закон України «Про рослинний світ» [17], Закон України «Про державну геологічну службу України» [18], Закон України «Про охорону атмосферного повітря» [19], Закон України «Про тваринний світ» [20], Закон України «Про охорону земель» [21], Закон України «Про еколо-

гічну мережу України» [22], Закон України «Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів» [23], Закон України «Про засади моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів» [24], а також Закон України «Про управління відходами» [25].

Порядок інформаційної взаємодії між АІС органів державної влади та «ЕкоСистемою» затверджено постановою Уряду у липні 2024 року. Порядок визначає механізм інформаційної взаємодії між АІС органів державної влади та «ЕкоСистемою» під час автоматизованого обміну інформацією для здійснення ними повноважень, передбачених Конституцією та законами України. Інформаційну взаємодію відповідно до Порядку здійснюють суб'єкти інформаційних відносин: органи державної влади, на які законом покладено повноваження щодо здійснення моніторингу довкілля, оприлюднення та забезпечення доступу до екологічної інформації, отриманої в результаті такого моніторингу, а також регіональні центри моніторингу довкілля (у разі їх створення). Електронна інформаційна взаємодія відповідно до Порядку здійснюється з використанням АІС суб'єктів інформаційних відносин засобами системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів «Трембіта». Обсяг та структура даних, якими обмінюються суб'єкти інформаційних відносин через програмні інтерфейси АІС, визначаються договорами про інформаційну взаємодію або спільними рішеннями відповідно до Порядку, які оформляються окремими протоколами. Згідно з Порядком, суб'єкти інформаційних відносин забезпечують інформаційну взаємодію між АІС підсистем ДСМД та «ЕкоСистемою» [26].

Висновки. Останнім часом нормативно-правове регулювання моніторингу довкілля в Україні значною мірою скероване на розвиток положень щодо його цифровізації та автоматизації. Воно є частиною загальнодержавного процесу розвитку широкого та активного застосування інформаційно-комунікаційних технологій та інструментів електронного врядування в різних сферах суспільного життя, у тому числі екологічній

сфері. Закладено нормативно-правову основу використання сучасних інформаційних технологій, зокрема АІС у сферах охорони, використання та відтворення складових довкілля, з метою інформаційного забезпечення прийняття управлінських рішень, забезпечення прозорості даних та обміну інформацією щодо стану довкілля та його складових, інших інформаційних потреб управління у сферах охорони, використання та відтворення складових довкілля, а також забезпечення технологічної сумісності та здійснення інформаційної взаємодії зазначених АІС з АІС підсистем ДСМД та Єдиною екологічною платформою «ЕкоСистема».

Зазначені зміни покликані підвищити якість інформаційного забезпечення управління у сфері охорони довкілля, екологічного інформування та доступу до інформації про стан довкілля (екологічної інформації), сприяти більш ефективній реалізації екологічних прав громадян, забезпечити взаємодію інформаційних ресурсів Єдиної екологічної платформи «ЕкоСистема» з екологічними інформаційними системами ЄС та іншими європейськими, а також транскордонними інформаційними екологічними ресурсами в рамках європейської та євроатлантичної інтеграції України та покращення стану довкілля в цілому.

Література:

1. Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки : Закон України від 09.01.2007 р. № 537-V. Відомості Верховної Ради України. 2007. № 12. Ст. 102.
2. Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» : Указ Президента України від 12.01.2015 р. № 5/2015. Офіційний вісник України. 2015. № 4. Ст. 67.
3. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 20.09.2017 р. № 649-р. Офіційний вісник України. 2017. № 78. Ст. 2402.
4. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.01.2018 р. № 67-р. Офіційний вісник України. 2018. № 16. Ст. 560.
5. Про затвердження Національної економічної стратегії на період до 2030 року : Постанова Кабінету Міністрів України від 03.03.2021 р. № 179. Офіційний вісник України. 2021. № 22. Ст. 1015.
6. Про затвердження Національного плану дій з охорони навколишнього природного середовища на період до 2025 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.04.2021 р. № 443-р. Офіційний вісник України. 2021. № 42. Ст. 2557.
7. Про охорону навколишнього природного середовища : Закон України від 25.06.1991 р. № 1264-XII. Відомості Верховної Ради України. 1991. № 41. Ст. 546.
8. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо державної системи моніторингу довкілля, інформації про стан довкілля (екологічної інформації) та інформаційного забезпечення управління у сфері довкілля : Закон України від 20.03.2023 р. № 2973-IX. Відомості Верховної Ради України. 2023. № 63. Ст. 208.
9. Зелена книга. Проблеми та можливості створення єдиної інформаційно-комунікаційної системи сфери охорони навколишнього природного середовища та сталого розвитку. Київ : ГО «Фундація «Відкрите Суспільство». 2018. 30 с. URL : <https://openaccess.org.ua/discussion/green-book> (дата звернення: 15.11.2024).
10. Про схвалення Концепції створення загальнодержавної автоматизованої системи «Відкрите довкілля» : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 07.11.2018 р. № 825-р. Офіційний вісник України. 2018. № 90. Ст. 2989.
11. ЕкоСистема – як все починалося. URL: <https://kitsoft.ua/ua/projects/ekosistema> (дата звернення: 15.11.2024).
12. ЕкоСистема. URL: <https://eco.gov.ua> (дата звернення: 15.11.2024).
13. Про Єдину екологічну платформу «ЕкоСистема» : Постанова Кабінету Міністрів України від 11.10.2021 р. № 1065. Офіційний вісник України. 2021. № 82. Ст. 5264.
14. В Україні запрацював єдиний екологічний вебпортал «ЕкоСистема» – Міндовкілля. Укрінформ. URL : <https://www.ukrinform.ua/rubric-technology/3332053-v-ukraini-zapracuvav-edinij-ekologicnij-vebportal-ekosistema-mindovkilla.html> (дата звернення: 15.11.2024).
15. Водний кодекс України: Закон України від 6.06.1995 р. № 213/95-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1995. № 24. Ст. 189.
16. Лісовий кодекс України: Закон України від 21.01.1994 р. № 3852-XII. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 17. Ст. 99.
17. Про рослинний світ : Закон України від 9.04.1999 р. № 591-XIV. Відомості Верховної Ради України. 1999. № 22-23. Ст. 198.
18. Про державну геологічну службу України: Закон України від 4.11.1999 р. № 1216-XIV. Відомості Верховної Ради України. 1999. № 51. Ст. 456.
19. Про охорону атмосферного повітря : Закон України від 16.10.1992 р. № 2707-XII. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 50. Ст. 678.

20. Про тваринний світ: Закон України від 13.12.2001 р. № 2894-III. Відомості Верховної Ради України. 2002. № 14. Ст. 97.
21. Про охорону земель: Закон України від 19.06.2003 р. № 962-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 39. Ст. 349.
22. Про екологічну мережу України : Закон України від 24.06.2004 р. № 1864-IV. Відомості Верховної Ради України. 2004. № 45. Ст. 502.
23. Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів : Закон України від 31.05.2007 р. № 1103-V. Відомості Верховної Ради України. 2007. № 35. Ст. 484.
24. Про засади моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів : Закон України від 12.12.2019 р. № 377-IX. Відомості Верховної Ради України. 2020. № 22. Ст. 150.
25. Про управління відходами : Закон України від 20.06.2022 р. № 2320-IX. Відомості Верховної Ради України. 2023. № 17. Ст. 75.
26. Про інформаційну взаємодію між автоматизованими інформаційними системами органів державної влади та загальнодержавною екологічною автоматизованою інформаційно-аналітичною системою забезпечення прийняття управлінських рішень та доступу до екологічної інформації та її мережі : Постанова Кабінету Міністрів України від 12.07.2024 р. № 815. Офіційний вісник України. 2024. № 67. Ст. 4037.

References:

1. Pro Osnovni zasady rozvytku informatsiinoho suspilstva v Ukraini na 2007-2015 roky : Zakon Ukrainy vid 09.01.2007 r. № 537-V. (2007). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 12, art. 102.
2. Pro Stratehiu staloho rozvytku «Ukraina – 2020» : Ukaz Prezidenta Ukrainy vid 12.01.2015 r. № 5/2015. (2015). Ofitsijnyj visnyk Ukrainy – Official Gazette of Ukraine, 4, art. 67.
3. Pro skhvalennia Kontseptsii rozvytku elektronnoho uriaduvannia v Ukraini : Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 20.09.2017 r. № 649-r. (2017). Ofitsijnyj visnyk Ukrainy – Official Gazette of Ukraine, 78, art. 2402.
4. Pro skhvalennia Kontseptsii rozvytku tsyvrovoi ekonomiky ta suspilstva Ukrainy na 2018-2020 roky ta zatverdzhennia planu zakhodiv shchodo yii realizatsii : Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 17.01.2018 r. № 67-r. (2018). Ofitsijnyj visnyk Ukrainy – Official Gazette of Ukraine, 16, art. 560.
5. Pro zatverdzhennia Natsionalnoi ekonomichnoi stratehii na period do 2030 roku : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 03.03.2021 r. № 179. (2021). Ofitsijnyj visnyk Ukrainy – Official Gazette of Ukraine, 22, art. 1015.
6. Pro zatverdzhennia Natsionalnoho planu dii z okhorony navkolyshnoho pryrodnoho seredovyscha na period do 2025 roku : Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 21.04.2021 r. № 443-r. (2021). Ofitsijnyj visnyk Ukrainy – Official Gazette of Ukraine, 42, art. 2557.
7. Pro okhoronu navkolyshnoho pryrodnoho seredovyscha : Zakon Ukrainy vid 25.06.1991 r. № 1264-XII. (1991). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 41, art. 546.
8. Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo derzhavnoi systemy monitorynhu dovkillia, informatsii pro stan dovkillia (ekolohichnoi informatsii) ta informatsiinoho zabezpechennia upravlinnia u sferi dovkillia : Zakon Ukrainy vid 20.03.2023 r. № 2973-IX. (2023). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 63, art. 208.
9. Zelena knyha. Problemy ta mozhlyvosti stvorennia yedynoi informatsiino-komunikatsiinoi systemy sfery okhorony navkolyshnoho pryrodnoho seredovyscha ta staloho rozvytku. Kyiv : HO «Fundatsiia «Vidkryte Suspilstvo», 2018. 30 p. Available at : <https://openaccess.org.ua/discussion/green-book> (Accessed November 15, 2024).
10. Pro skhvalennia Kontseptsii stvorennia zahalnodержavnoi avtomatyzovanoi systemy «Vidkryte dovkillia» : Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 07.11.2018 r. № 825-r. (2018). Ofitsijnyj visnyk Ukrainy – Official Gazette of Ukraine, 90, art. 2989.
11. EkoSystema – yak vse pochynalosia. Available at : <https://kitsoft.ua/ua/projects/ekosistema> (Accessed November 15, 2024).
12. EkoSystema. Available at : <https://eco.gov.ua> (Accessed November 15, 2024).
13. Pro Yedynu ekolohichnu platformu «EkoSystema» : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 11.10.2021 r. № 1065. (2021). Ofitsijnyj visnyk Ukrainy – Official Gazette of Ukraine, 82, art. 5264.
14. V Ukraini zapratsiuvav yedynyi ekolohichnyi vebportal «EkoSystema» - Mindovkillia. Ukrinform. Available at : <https://www.ukrinform.ua/rubric-technology/3332053-v-ukraini-zapracuvav-edinij-ekologicnij-vebportal-ekosistema-mindovkilla.html> (Accessed November 15, 2024).
15. Vodnyi kodeks Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 6.06.1995 r. № 213/95-VR. (1995). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 24, art. 189.
16. Lisovyi kodeks Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 21.01.1994 r. № 3852-XII. (1994). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 17, art. 99.
17. Pro roslynnyi svit : Zakon Ukrainy vid 9.04.1999 r. № 591-XIV. (1999). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 22-23, art. 198.
18. Pro derzhavnu heolohichnu sluzhbu Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 4.11.1999 r. № 1216-XIV. (1999). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 51, art. 456.
19. Pro okhoronu atmosfernoho povitria : Zakon Ukrainy vid 16.10.1992 r. № 2707-XII. (1992). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 50, art. 678.

20. Pro tvarynnyi svit : Zakon Ukrainy vid 13.12.2001 r. № 2894-III. (2001). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 14, art. 97.

21. Pro okhoronu zemel : Zakon Ukrainy vid 19.06.2003 r. № 962-IV. (2003). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 39, art. 349.

22. Pro ekolohichnu merezhu Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 24.06.2004 r. № 1864-IV. (2004). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 45, art. 502.

23. Pro derzhavnu systemu biobezpeky pry stvorenni, vyprobuvanni, transportuvanni ta vykorystanni henetychno modyfikovanykh orhanizmiv : Zakon Ukrainy vid 31.05.2007 r. № 1103-V. (2007). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 35, art. 484.

24. Pro zasady monitorynhu, zvitnosti ta veryfikatsii vykydiv parnykovykh haziv : Zakon Ukrainy vid 12.12.2019 r. № 377-IX. (2020). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 22, art. 150.

25. Pro upravlinnia vidkhodamy : Zakon Ukrainy vid 20.06.2022 r.

№ 2320-IX. (2023). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, 17, art. 75.

26. Pro informatsiinu vzaiemodiiu mizh avtomatyzovanyimi informatsiinymi systemamy orhaniv derzhavnoi vlady ta zahalnoderzhavnoiu ekolohichnoiu avtomatyzovanoiu informatsiino-analitychnoiu systemoju zabezpechennia pryiniattia upravlinskykh rishen ta dostupu do ekolohichnoi informatsii ta yii merezhi : Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 12.07.2024 r. № 815. (2024). Ofitsijnyj visnyk Ukrainy – Official Gazette of Ukraine, 67, art. 4037.

Стаття подана до друку 18 листопада 2024 року